

- 2) Gaver, hvorved en fonds grundkapital udvides.
- 3) Gaver til fonde med udelukkende almennyttigørende eller i øvrigt almennyttige formål, når gaven består af bestemte aktiver, eller beløb til erhvervelse eller forbedring af bestemte aktiver, og når aktivet direkte tjener til opfyldelse af fondens formål.

Fritagelse for beskatning af gaver til tilvejebringelse eller udvidelse af en fonds grundkapital (1) og (2) kan erstattes af en afgift, jf. § 3, stk. 4.

Det er en forudsætning for dispensation, at gaver ikke har fradragsret. Dette indebærer, at fonde, der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, § 8 H eller § 12, stk. 1-3, i almindelighed ikke kan opnå dispensation for den del af gaven, der er fradragsberettiget for gaver. En undtagelse gælder dog i tilfælde, hvor fradragsretten følger af ligningslovens § 14 F, eller hvor en fond blot videreuddeler ydelsen til det endelige formål via en særlig fond under forudsætning af, at der ikke foreligger gensidige gaver mellem fonde.

I praksis har det vist sig, at det ved behandlingen af ansøgninger om dispensation for gavebeskatning ikke er muligt at kontrollere, om gaver har fradrag for gaven eller ej.

Dertil kommer, at hvis gaver har fradragsret, er det i almindelighed, fordi gaven skal gå til en fond med et almennyttigt formål. De gældende regler bevirker, at gaver til disse formål beskattes, fordi gaver har fradragsret, mens gaver til ikke-almennyttige fonde kan skattefritages.

Lovteksten har umiddelbart givet det indtryk, at skattepligt er hovedreglen, uanset at praksis (bortset fra familiefonde) er, at gaver fritages for beskatning, hvis de tilfalder en fonds bundne kapital. Det foreslås derfor at objektivere regelsættet således, at alle gaver, der tilfalder en fonds grundkapital, gøres skattefrie, også selv om gaver har fradragsret for gaven.

Da gaver som udgangspunkt tilfalder en fonds bundne kapital, er der ikke nogen umiddelbar risiko for, at fonde skattefrit modtager gaver, som de efterfølgende kan uddele med fradragsret. Da en del gaver imidlertid senere uddeles, foreslås det at gaver, der tilfalder fonde, og hvorom det er bestemt, at kapitalen senere skal uddeles, skal medregnes ved indkomstopgørelsen.

Med hensyn til familiefonde er skattefritagelse efter gældende ret betinget af, at der i stedet svares en kompensierende afgift på 20 pct. ved stiftelse af en familiefond og 35 pct. ved udvidelse af en familiefond. Dette gælder dog kun, hvis fonden er oprettet efter 1. januar 1985. Er familiefonden oprettet før

dette tidspunkt, skal hele gaven medregnes ved opgørelsen af fondens skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at sondringen mellem gaver til familiefonde oprettet før og efter 1. januar 1985 opgives.

Det foreslås herefter, at familiefonde, der modtager gaver, som skal medgå til at udvide grundkapitalen, skal svare almindelig indkomstskat af gavens værdi. Afgiften på 35 pct. blev indsat med virkning for indkomståret 1987, hvor selskabsskatteprocenten var 50. Efter nedsættelse af selskabsskatteprocenten til 34 forekommer det ikke længere rimeligt at oprettholde en afgiftssats på 35 pct. Familiefonde skal dog stadig svare en afgift på 20 pct. af gaver, som ydes til stiftelse. Ovennævnte ændring indebærer en forenkling af regelsættet.

Det foreslås, at objektivering af dispensationsbestemmelsen skal have virkning fra den 1. juli 1995.

Endelig foreslås en ophævelse af den gældende § 3, stk. 3, nr. 3, hvorefter gaver, der ydes til fonde med udelukkende almennyttigørende eller på anden måde almennyttige formål, kan fritages for beskatning, hvis aktivet direkte tjener til opfyldelse af formålet.

Dette skyldes, at der ikke er behov for at fritage sådanne gaver særskilt for beskatning. Fondsbeskatningslovens fradragsregler vil sikre, at der ikke sker nogen beskatning af gaverne. I øvrigt vil det foreslåede stk. 3 medføre, at der ikke længere er behov for denne dispensationsbestemmelse.

Til nr. 3-5

Efter fondsbeskatningslovens § 4, stk. 3, kan fonde foretage fradrag for hensættelser til opfyldelse af et eller flere konkretiserede almennyttigørende eller på anden måde almennyttige formål.

Ifølge cirkulære nr. 147 af 19. august 1992, pkt. 22, anses en hensættelse for konkretiseret, når der er foretaget en rimelig detaljeret angivelse af, til hvilket nærmere beskrevet formål hensættelsen finder sted, samt hvorledes dette formål agtes realiseret. Såfremt fondens formål er nøje konkretiseret i vedtægterne, vil der ikke være behov for yderligere konkretisering.

Konkretiseringskravet har ingen større kontrolmæssig betydning, ligesom en ophævelse vil medføre en administrativ forenkling.

Yderligere skal fremhæves, at såfremt hensættelserne ikke benyttes til opfyldelse af almennyttige eller almennyttigørende formål inden 5 år, efterbeskattes det ikke anvendte hensættelsesbeløb, jf. fondsbeskatningslovens § 4, stk. 5, med et procenttillæg på 5 pct., for hvert år fra hensættelseårets udløb og indtil udløbet af det indkomstår, hvori fristen er udløbet, eller hvori beløbet er anvendt til et fremmed formål.